

Vážený pane řediteli Kálale,
za Vaše přátelství a za milé přání Vám srdečně děkuju: jsem na cestě od Tolstého
a těším se na další práci. Celé Vaší rodině od srdce přeju všeho dobrého.

Váš T. G. Masaryk

DOPISNICE

LA PNP, f. K. Kálal. Originál, rukopis.

Velectěný pane profesore!^a

Má-li se rána nebo bolest rozříznout, aby hnis vytekl (tak jste se ráčil vyslovit), třeba nám začít Martinem, zvláště tedy *Nár[odními] novinami, Vajanským*. Ale Nár[odnie] noviny, Vajanský a martinští vůdcově jdou právě *do vězení*. U mne se vzpírá cit právě v té době množství jejich zármutek, i soudu veřejnosti se obávám. Jsem od přirozenosti citlivý, zdědil jsem citlivost po matce a nemohu ji ani při dobré vůli odehnati. Po hodně let jdu celým svým jednáním za zásadou: zlo se odstraňuje dobrem, a najednou mám být operatérem. Než budu jím, smlouva platí. Povzbudilo mě Vaše přesvědčení, že to bude *k dobrému*, mimoto mám jakousi náboženskou víru, že pravda, třeba i ranila, časem přece zrodí něco dobrého. Pravda je v pojmu dobra a já budu jistě operovati i s láskou. Ať se ruce chvějí, zkusím to: říznu! Račte mi laskavě dopsati – tak nerad Vám ubírám čas!! – máme-li s operací vyčkati, až vyjdou z vězení, *anebo začít hned*. Rozhodnete-li, že hned, připravím do 8. října krátký článek. Můžeme tyto kritizující články nadepsat *O věcech slovenských, část I, II*. ... Nebo[ť] do Rozhledů se tuším nehodí psáti např. o jejich noprogramovosti; do *Rozhledů bych psal hodně věci běžné!*

Uznáte-li, pozvu si do Těšina Salvu a věc mu povím; on by mi mohl *pomoci*. Je člověk pokrokový, Martinskou zbědovanost dobře zná a jsa starým mým přítelem nevžene